

Politieke schaamschofferings

(September 2011)

Sociale media zoals Hyves, Twitter of Facebook zijn prima middelen om elkaar de geest te slijpen. Soms haal ik er inspiratie uit, wat in een 'stukje' uitgepent kan worden.

Een collega zette over de verWilderde taal in de Tweede Kamer, het volgende op Hyves, in een WieWatWaar:

Lang hebben we geklaagd over het feit dat er aan de woordenbrei in de Tweede Kamer geen touw aan vast te knopen was. Gisteren wel. Twee politici zeggen Doe eens normaal man, woorden des volks, tegen elkaar en het hele (hypocriete) land is in rep en roer. Volgens mij heeft 99,99999% van alle Nederlanders die woorden ook wel eens gebruikt. Ach, waar hebben we het over, er gebeuren toch echt wel ergere dingen in dit land. @ home

Natuurlijk gebeuren er ergere dingen in dit land en in de wereld. Een A4-tje hierover vullen is geen probleem.

Spijtig, inhoud legt het steeds vaker af tegen de vorm. Uiterlijk is de vorm en wint het van schoonheid, helaas. Uiterlijk is een uitwendige schijn die bedriegt. Maar schoonheid begint en gaat verder daar waar uiterlijk het niet langer uithoudt. Schoonheid inspireert, geeft aardige gedachten, het is de diepere laag onder een oppervlakkig uiterlijk, het is liefde... Uiterlijk gebral daarentegen, zoals bijvoorbeeld de Islam wegzetten als een "achterlijke cultuur", roept alleen maar een beeld op van een egel die zich oprolt en terugtrekt in een pantser van stekels die makkelijk omgezet wordt in opgekropte wrok, of haat. Logisch: door iets al te veroordelen door het "achterlijk", of "doe eens normaal, man" of iemand weg te zetten als "gelukzoeker" (terwijl we daar in de kern allemaal naar op zoek zijn), wordt de ander ook niet uitgenodigd om zijn visie, weer- of tegenwoord te geven, maar worden deuren in het slot gegooid en is er geen dialoog, verandering, verbetering mogelijk. De verandering die je wil dat de ander voor je is, begint bij een verandering van jezelf. Daardoor lopen relaties ook vaak stuk: men probeert de ander te veranderen, maar vergeet dat je die verandering eerst bij jezelf moet zoeken. Door harde bewoordingen te verwoorden aan een ander, zeg je zoveel meer over jezelf. Kwetsbaarheid of machteloosheid letterlijk overschreeuwen, het zegt veel over de persoon zelf, in dit geval Geert W.

Warmte tussen mensen ontstaat dankzij een warm, positief woord of een open houding, kou ontmoet bevrozing. Bij bevrozing door liefdeloosheid is geen (politieke) toenadering mogelijk...

Algemene beschouwingen zijn ervoor om elkaars geest te slijpen, waarbij mensen proberen de ingebrachte voorstellen bij te schaven, om te buigen naar hun eigen ideaalbeeld. Daar passen geen grove kroegpraatbewoordingen bij, want zij werken slechts avé rechts.

Van politici mag een duidelijke Jip- en Janneketaal verwacht worden -hoewel het ook niet erg is als je ergens moeite voor moet doen om het te doorgronden-. Helaas hebben we de moeite eruit gehaald: "twee emmertjes water halen, twee emmertjes pompen", zo leert ons een oud kinderliedje. Helaas hebben we de moeite, het pompen eruit gehaald en vervangen door een machientje. Daardoor ontstaat een run op emmertjes water halen, wat niets lijkt te kosten omdat je er geen moeite voor hoeft te doen. Verspilling is het gevolg. Zonder moeite, verliest iets zijn waarde (denk bijvoorbeeld aan je eerste fiets waar je vroeger de hele zomer voor moest krantenwijken, daar was je zuinig op, je zat niet op een zadel maar op een zweet van moeite).

Moeite doen om niet alleen te horen, maar ook om te luisteren, verstaat nauw (en da's niet breed). Het aanbrengen van nuances, het verwijderen van rauwe zwart-wittaal geeft een spectrum aan kleurnuances. Van die nuancering moeten we het als samenleving hebben.

Duidelijke, heldere taal helpt, maar da's wel iets geheel anders dan schofferen! Dat schofferen gebeurt te vaak, te veel... Dat dit gebeurt in de kroeg op de hoek van de straat na vier bier, ach... maar als het eenmaal doorgesijpeld is naar het centrum van de macht zegt dat veel over de toestand, de ontbinding van dit land...

Soms lijkt het alsof we zijn doorgeschoten in de vorm, waarbij inhoud weinig zinnigs te vertellen heeft. Taalvirtuoos Boudewijn Otten (eindredacteur HanzeMag) weet deze inhoudinflatie twittertreffend weer te geven:

De Tweede-Kamervoorzitter: 'Ik verzoek de heer Wilders nogmaals om in het vervolg te schelden en te schofferen via de voorzitter.'

Vorm versus inhoud, wanneer sterft uiterlijk in schoonheid, zodat alleen inhoud overblijft?
Roepen we om te schreeuwen, of zegt een fluistering in de stilte uiteindelijk zoveel meer...